

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, a 2020. december 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette az alábbi

Í T É L E T T:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt I.r. vádlott és társa ellen indult ügyben a Fővárosi Törvényszék 2020. június 17. napján kihirdetett 17.B.1354/2019/44. számú ítéletét az I. r és a II. r. vádlott vonatkozásában annyiban változtatja meg, hogy a vádlottak terhére rótt bűncselekmény jogszabályi megjelölésénél feltünteti a Btk. 176. § (1) bekezdésének 4. fordulatát is, és a vagyonek kobzást az I. r. vádlottal szemben tekinti elrendeltnek.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja az I. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetése óta letartóztatásban töltött időt.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

Fővárosi Törvényszék 2020. június 17. napján kihirdetett 17.B.1354/2019/444. számú ítéletével az I. r. és a II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetésében [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés].

[2]ért az I. r. vádlottat 7 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapítva, hogy a vádlott a büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Egyúttal elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 12.B.XVI.12.894/2014/52. számú ítéletével kiszabott 2 év - börtönben végrehajtani rendelt - szabadságvesztés végrehajtását.

[3]II. r. vádlottat 2 év - végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett - börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtása esetén e vádlott is a büntetése kétharmad részének kitöltése követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

[4]lefoglalt 571.500 forintra és 990 euróra vagyonek kobzást rendelt el, rendelkezett a lefoglalt további tárgyakról és a bűnügyi költség viseléséről is.

[5]ítélet ellen az ügyész 3 munkanap gondolkodási idő fenntartása mellett a törvényes határidőn belül az I. r. és a II. r. vádlott terhére a büntetés súlyosításáért, az I. r. vádlott és a meghatalmazott védője a határozat kihirdetését követően kizárólag a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[6]Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.489/2020/3. számú, 2020. július 14. napján előterjesztett átíratában az ügyészi fellebbezést kiegészítésekkel fenntartotta, ellenben a védői fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[7]ásában elsőként is utalt a Be. 590. § (3) bekezdésében írt korlátozott felülbírálatra, és kifejtette, hogy az eljáró bíróság az eljárási szabályokat betartotta, ítéletének megalapozottsága a Be. 591. § (2)

bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálható, csak a fellebbezésekben sérelmezett büntetéskiszabásra terjed ki a Be. 590. § (5) bekezdésben foglalt eseteket kivéve, amelyeket a jelen ügyben nem észlelt.

[8]éleménye szerint az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során helyesen vette számba a vádlottak javára jelentkező enyhítő és terhére értékelendő súlyosító körülményeket, de eltúlzottan enyhe jogkövetkezményt alkalmazott az I. r. vádlottal szemben, amikor a hasonló bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztés próbaideje alatt ismételten kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményt elkövető terheltet a középértékűtől jelentősen elmaradó fegyházbüntetésre ítélte, ezért álláspontja szerint azt - a középértékűhöz közelítő módon - súlyosítani kell. A bűncselekmény jellege, az elkövetés körülményei miatt törvényes továbbá a közügyektől eltiltás tartamát arányosan szintén emelni szükséges.

[9]vitatta, hogy a II. r. vádlott esetében büntetlen előélete lehetővé teszi a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontnak megfelelő büntetést, de álláspontja szerint a bíróság nem vette figyelembe kellő mértékben a társtettesként elkövetett cselekmény tényleges tárgyi súlyát, amely miatt eltúlzottan enyhe a börtön fokozatú szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre felfüggesztése, ezért azt mellőzni kell, és a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés mellett indokolt a közügyektől eltiltás alkalmazása is. Az ítélet egyéb rendelkezéseit törvényesnek találta.

[10] Összességében azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 17.B.1354/2019/44. számú ítéletét változtassa meg és az I. r. vádlott fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetését - a középértékűhöz közelítő módon - súlyosítsa, az I. rendű vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás mértékét a főbüntetéssel arányosan emelje fel, a II. r. vádlott börtönbüntetése végrehajtásának próbaidőre felfüggesztését mellőzze, egyben a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával szabjon ki vele szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést, és közügyektől eltiltást, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[13]II. r. vádlott védője a „jogbiztonság követelményének” érvényesítése érdekében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt. Annak a meggyőződésének adott hangot, hogy a törvényszék a helyén értékelte a büntetéskiszabási körülményeket és a vádlott által elkövetett cselekmény súlyát is. Szerinte helyesen járt el az elsőfokú bíróság, mikor az ügyészség eredeti indítványát vette alapul, mert a vádlott erre figyelemmel tett beismerő vallomást, így súlyos visszaélés lett volna, ha a minősítésben eltérő álláspontra tekintettel ezt figyelmen kívül hagyta

volna.

[14]vádlottak a saját védelmükben felszólalni nem kívántak.

[15]utolsó szó jogán csak az I. r. vádlott nyilatkozott. A drogfogyasztással felhagyott, a cselekményét szégyelli és megbánta. Ezen túlmenően jövőbeni terveiről beszélt, arról, hogy éttermet kíván üzemeltetni, és családot alapítani. Kérte, hogy a másodfokú bíróság méltányos büntetést szabjon ki.

[16]fellebbezések nem alaposak.

[17]arra, hogy a bejelentett ügyészi fellebbezések kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontján alapultak, egyetértett a másodfokú bíróság a főügyészszéggel abban, hogy a Be. 590. § (3) bekezdésére figyelemmel a felülbírálat korlátozott volt.

[18]Be. 590. § (5) bekezdésében írtak szerint eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése szerinti - az ítéletet hatályon kívül helyezését eredményező - eljárási szabálysértést nem valósított meg.

[19]fellebbezések jogalapjára tekintettel a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottsága nem volt vizsgálható, így az általa megállapított történeti tényállás a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[20]meghaladóan, mivel a vádlottak beismerő nyilatkozatát az elsőfokú bíróság (helyesen) nem fogadta el (a vádirati minősítéstől eltérés biztosítása érdekében), ennek figyelembevételével végezte el a másodfokú bíróság Be. 590. § (5) bekezdés b), c) és d) pontján alapuló további vizsgálatot, melynek eredményeképpen megállapította azt is, hogy a tényállásban rögzítettek alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, így felmentésnek, illetve az eljárás megszüntetésének nem volt helye.

[21]cselekmény jogi minősítése törvényes, és kifogástalan jogi érveken és magyarázaton alapul, egyben tükrözi a [BH2015. 324.; BH2017. 144.; Bfv.III.156/2018/18.; Bfv.II.328/2019/8.; Bfv.II.1293/2016/6.] Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság helyesen járt el akkor, mikor a vádirati minősítéstől - az ügy tárgyalásra utalásával - eltért, és a kábítószer tárolásában (társával akarategységben) közreműködő a II. r. vádlott magatartását is társtettesi elkövetésként értékelte.

[22]elsőfokú bíróság következőképpen kifogástalanul helyezkedett arra az álláspontra, hogy a vádlottak magatartása a Btk. 176. § (1) bekezdésében írt különféle elkövetési módok közül a „kereskedés” megállapítására alkalmas, ennek feltüntetését azonban a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 3. a) pontjában írtak ellenére elmulasztotta. Ezt a másodfokú bíróság pótolta, a vádlottak cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulatában meghatározott kábítószer-kereskedelem büntetnének jelölve meg, amelyet a jelentős mennyiség a (3) bekezdés szerint minősít.

a kereskedéssel
elkövetett kábítószerrel visszaélésnek a kísérleti stádiuma általában kizárt, ugyanilyen megállapítást
a részesség vonatkozásában nem tett. Bfv.II.359/2019/7.

számú határozata is, amely szerint a bűnsegélyt kimerítette, hogy a IV. r. terhelt 2014 őszétől 2015
áprilisáig, részben külföldön, részben Magyarországon (i) részt vett a kábítószer-vásárláshoz
szükséges pénzösszeg, legalább háromszori forintról euróra történő váltásában, (ii) részt vett az I-II.
r. terhelt kábítószer beszerzésére irányuló külföldi utazásának megszervezésében, repülőjegyek
beszerzésével és rendszeres telefonkapcsolat tartásával, (iii) részt vett az I-II. r. terheltek közötti, a
kábítószer folyamatos értékesítésével, behozatalával kapcsolatban felmerülő pénzügyi elszámolások
intézésében. Ezen magatartások egyikének akár egyszeri tanúsítása önmagában is a bűnsegély, és ily
módon a bűnösség megállapításához vezetett volna

[36]alapján a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlottat érintően a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2020. december 9.

dr. Magócsi István s.k.
a tanács elnöke

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.
előadó bíró

Barabásné dr. Birinyi Andrea s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 17.B.1354/2019/44. számú ítélete

az I. r. és a II. r. vádlott

napján jogerőre emelkedett.

dr. Magócsi István s.k.
a tanács elnöke